Kronikat e Qeta

Vargjet e jetes, ne vargje pene

nga Eri Drekaj

Kronikat e Qeta

05.11.2026

Shkruaj këtu tekstin e autorit për këtë libër.

Çdo paragraf në një <p> të veçantë.

Poezitë

Dritarja e Hapur 6
Harta në Mal 7
Valixhja e Vogël 8
Rruga e Parë 9
Mbi Male 10

Dritarja e Hapur

05.11.2026

Kur shtëpia fle e heshtur - çdo natë,
unë hap dritaren dhe ne qiell shoh një yll;
më duket se kam në shpatulla krahë,
ti hap në ajër e kurrë më mos ti mbyll.

Mbi çatitë e Shkodres zbret e bukura hënë,
dhe udhët e botës më thërrasin larg;
një zemër plot guxim Zoti ma ka dhënë,
dhe çdo ëndërr të shkruar si poezi në varg.

Çdo natë vetes ja them me zë si premtim:
dua ta njoh botën, ta ndjek këtë udhëtim.
Qielli më dëgjon dhe rrugën ma bën dritë,
që ta ndjek çdo nate, ta rrëfej çdo ditë.

Harta në Mal

05.11.2026

Një ditë në mal, mes shkëmbinjve të egër,
një hartë e vjetër po shkëlqente në dritë,
e hapa, e pashë, dhe ndjeva në zemër,
diçka që s’e kish' njohur deri atë ditë.

Një pikë e kuqe gjak mes vijave ndrinte,
dhe gjoksi mu ndez, flakë si zjarr i ri;
ish' dëshira ime, që brenda meje flinte,
dhe tani u zgjua, digjet në thellësi.

E palosa hartën dhe e mbajta në gji,
si çelës të së ardhmes, si premtim të ri.
Një ditë do ta ndjek me bindje e guxim,
der'sa zjarri i kësaj pike të bëhet shtegu im.

Valixhja e Vogël

05.11.2026

Fillova me shkollën, me libra e me mësim,
ndoqa me durim çdo leksion e çdo orë;
e dija se çdo faqe ish' hap dhe synim,
që një ditë ta mbaja vetë çelësin tim në dorë.

Pastaj erdhi patenta, me besë në provim,
mbi timon dora si fëmijë më dridhej;
dhe kur e mora letrën, ndjeva një plotësim,
rruga si lumë shkëlqyes përpara më shtrihej.

Dhe bleva një motorr, të fortë të bukur shik,
të më bëhej shok, të më bëhej mik.
E mbusha valixhen e hartën e mora në gji,
u nisa të gjej pikën e kuqe - versionin tim të ri.

Rruga e Parë

05.11.2026

Ndeza motorrin e direkt e pashë nje vegim,
u nisa, dhe deren e shtëpise e lashë larg.
I vetem, por tashmë e kam marrë këtë vendim,
ti pështkruaj malet si një varg.

Në kthesat e para shkoj me kujdes ngadalë,
por zemra më thotë "jepi, mos u ndal".
Motorri më qëndron besnik si një kalë,
i etur për vrap, nga fusha në mal.

Era në fytyrë më dhuron qetësi,
dhe shpirti me gëzon mbush' me lumturi.
Horizonti hapet dhe unë buzëqesh i lirë,
"jam ai qe dua, i bukur, dhe i dëlirë".

Mbi Male

05.11.2026

Rrugën e lashë poshtë dhe në mal u ngjita,
duart e bëra akull e gishtat plot borë;
dhe kur në majë, pa frymë, mbërrita,
mu duk se e kisha gjithë botën në dorë.

Atje lart unë isha, i vetëm sa një pikë,
i vogël si një grimcë, i humbur nën qiell,
por smë mbërtheu as ankth, as drojë as frikë,
ndjeva se isha - i fortë i lirë nën diell.

Pashë botën e madhe, pashë plot bukuri,
dhe kuptova se njeriu lindet për liri.
Nuk dua të zbres poshtë, dua të qëndroj në majë,
nga pasionet e mia, askush sguxon t'më ndajë.

Kronikat e Qeta

© 2026 Eri Drekaj. Të gjitha të drejtat e rezervuara.

Shtoni këtu të dhënat e së drejtës së autorit.